

Alternativ miljøtrening av Shiba.

En fin aktivitet er FOTBALLKAMP! Når vi har tid til å gå på kamp, tar vi med en hund, eller to. Og dette er noe som hundene får brynt seg litt på...

Allerede på parkeringsplassen er det uro og spenning i luften. Dører smelles og folk prater høyt og kan ha allverdens klær, paraplyer, ryggsekker, hatter osv. Vi står i kø for å kjøpe billett, det er trangt og hundene må være nær oss. Inn gjennom porten og der står to billettkontrollører, to programutdelere og en loddselger, det er nesten som spissrotgang. Så forbi kiosken, der lukten av pølser allerede sprer seg utover....

Vi sitter normalt på motsatt side, så vi må forbi flere tribuner, en tennisbane... (*"Hei, akkurat en sånn ball som vi har hjemme..."*) noen andre hunder som også liker fotball og masse folk. Folk i alle fasonger og størrelser, folk i rullestol, barnevogner og barn med ball. Her er det masse inntrykk som skal fordøyas og takles.

Vel plassert på "vår" plass oppdager vi at vi har en ny "nabo"... (*"Den var rar, den har jo ørene nedover!!!"*) en ung Irsk setter, som tydelig har gått på dressurkurs... "Sitt!!" "Ligg!!", men den er veldig søt og har veldig lyst til å flørte med en liten shibafrøken... Og vi vet jo alle hvor søte shibaer kan være når de vil flørte....

Så kommer lagene inn og spillerne presenteres. Alle klapper... flere hundre mennesker klapper... (*"KULT! Hva skjer nå?!"*) Kampen begynner, dommeren blåser i fløyta, publikum buer, plystrer og roper.... Så kommer kaffeselgerne, små fotballspillere i sideforklær med svære kaffekanner (*"Er de aliens mon tro???"*) "Sjå hoinn, kor søt deinn e', kainn æ få klapp'en?? Ka heite hoinn???" Det er altså mennesker i lite format, og de har mye oppmerksomhet å dele ut...

"MÅÅÅÅL" Vill jubel, applaus, kompressorhorn.... (*"Skal vi også bli gale nå???"*) Jubelen gir seg og kampen fortsetter, kaffeselgerne passerer med stabil rundetid og de andre barna på kampen har hørt om hunden... "Æ e' itj reidd hoinna, æ, fer vi hi hoinn heim. Deinn håppe deinn, å..." Noen har en mer forsiktig tilnærming, noen skritt nærmere for hver passering. Men det er ikke mange som klarer å motstå en liten shiba som sitter og smiler. Den kan jo ikke være farlig, den som er så liten... Noen har med seg mor eller far bortil og hilser meget pent...

På dager med sterk sol, har vi med en svær paraply som hundene kan ligge bak. Og ungene står foran og venter på at hunden skal hoppe frem... til skrekk eller fryd. Det blir mye knising og hyling, noe våre hunder ikke er vant med hjemmefra.

I en fotballkamp skjer det mye, til tider med høyt lydnivå, men shibafrøkna takler alt sammen, og er bare nysgjerrig på hva som skal skje videre. Når kampen avblåses, har vi fått 2 timer kjempegod miljøtrening, mens vi har kost oss med en fotballkamp. Dette er virkelig å slå to fluer i en smekk....

Hvordan miljøtrener du din shiba???